

**T.C. YARGITAY**  
**HUKUK GENEL KURULU KARARI**

Esas No : 2025/12-629

Karar No : 2026/385

Karar Tarihi : 18.06.2026

Direnme Kararını Veren Mahkeme : Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 19. Hukuk  
Dairesi

kapalı olduğuna dair kayıt düşüldüğünü ve adreste bulunmama sebebine dair hiçbir araştırma yapılmadığını, senedin asıl borçlusu [..... - belgede karartılmış/gizlenmiş bilgi .....]'e tebligat yapılmadığını ve sadece adresinde faal olmayan senet kefil borçlu şirkete tebligat yapıldığını ileri sürerek kararın bozulmasını talep etmiştir.

2. Alacaklı vekili; Bölge Adliye Mahkemesinin birleşen dosya yönünden borçlu [..... - belgede karartılmış/gizlenmiş bilgi .....] yönünden yapılan imza itirazının kabulüne dair müvekkili aleyhine verilen kararın usul ve yasaya aykırı olduğunu, sadece bu kısım yönünden temyiz başvurusunda bulunduklarını belirterek kararın bozulmasını talep etmiştir.

**C. Uyuşmazlık**

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; somut olayda ödeme emrinin borçlu şirkete 7201 sayılı Tebligat Kanunu ve ilgili mevzuat hükümlerine göre usulüne uygun olarak tebliğ edilip edilmediği noktasında toplanmaktadır.

**D. Gerekçe**

**1. İlgili Hukuk**

1. 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun 16, 21/1 ve 57/1. maddeleri,
2. Tebligat Kanunu'nun 35. maddesi,
3. Tebligat Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin 57. maddesi.

**2. Değerlendirme**

**A. Alacaklı vekilinin temyizi yönünden**

1. Hukuki yarar dava (şikâyet) şartı olduğu gibi, temyiz istemi için de gereken bir şarttır.

2. Bölge Adliye Mahkemesince, İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle asıl dosya yönünden borçlu şirketin usulsüz tebligat şikâyetinin reddine, borçlu [..... - belgede karartılmış/gizlenmiş bilgi .....]'e gönderilen ödeme emri bulunmadığından hukuki yarar yokluğundan reddine, birleşen dosya yönünden borçlu şirketin itirazının reddine, borçlu [..... - belgede karartılmış/gizlenmiş bilgi .....] yönünden imza itirazının kabulüne dair verilen karar borçlu şirket vekili ile alacaklı vekili tarafından temyiz edilmiş, Özel

Dairece alacaklı vekilinin temyiz itirazlarının reddine karar verildikten sonra borçlu şirket vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile karar bozulmuştur. Özel Dairece temyiz itirazları reddedilen tarafın direnme kararını temyiz etmesinde hukuki yararı bulunmamaktadır.

3. O hâlde alacaklı vekilinin temyiz isteminin hukuki yarar yokluğundan reddine karar verilmelidir.

### **B. Borçlu vekilinin temyizi yönünden**

1. İcra ve İflas Kanunu'nun 21/1 ve 57/1. maddelerine göre icra işlerinde tebligat TK ve ilgili mevzuat hükümlerine göre yapılır.

2. Tebliğ, kelime anlamıyla kısaca bildirim, yazılı bildirme anlamına gelir. Tebliğ kelimesinin çoğulu (tebliğler) olan ancak artık bugün için dilimizde (tekil) tebliğ kelimesi ile özdeş olarak kullanılan tebligat terimi, hukuksal bir işlemin ilgili kimsenin bilgisine sunulması için yetkili makamın, yasanın öngördüğü esas ve usule uygun bir biçimde (elektronik ortam dâhil) yazı ile veya ilân yoluyla yaptığı belgeleme işlemi demektir (Ejder Yılmaz, Tecer Çağlar, Tebligat Hukuku, Ankara, 2013, s. 39). Hukuki anlamda tebligat, hukuki işlemlerin kanunda belirtilen usule uygun olarak muhatabına ya da muhatap adına kanunen kabule yetkili şahıslara yazılı olarak bildirimi ve bu bildirimin belgelendirilmesi işlemidir.

3. Tebligat ile ilgili Kanun ve Yönetmelik hükümleri tamamen şeklidir. Bu işlemler bilgilendirme yanında belgelendirme özelliği de bulunan bir usul işlemi olmakla gerek tebliğ işlemi ve gerekse tebliğ tarihi ancak Kanun ve Yönetmelikte emredilen şekillerle tevsik ve dolayısıyla ispat olunabilir. Kanun ve Yönetmeliğin amacı tebligatın muhatabına en kısa zamanda ulaşması, konusu ile ilgili olan kişilerin bilgilendirilmesi (tebligatın bilgilendirme fonksiyonu) ve bu hususların belgeye (tebligatın belgelendirme fonksiyonu) bağlanmasıdır. Tebligat Kanunu ile Tebligat Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmelikte öngörülen şekilde işlem yapılmış olmadıkça tebliğ memuru tarafından yapılan yazılı beyan onun mücerret sözünden ibaret kalır ve dolayısıyla belgelendirilmiş sayılmaz. Nitekim, Kanunun ve Yönetmeliğin belirlediği şekilde yapılmamış ve belgelendirilmemiş olan tebligatların geçerli olmayacağı yerleşik yargısal içtihatlarla da açıkça vurgulanmıştır.

4. Tebligat Kanunu'nun 7/a maddesine göre "Kanunla kurulanlar da dahil olmak üzere tüm özel hukuk tüzel kişileri"ne tebligatın elektronik yolla yapılması zorunludur. Aynı maddenin 3. fıkrasında da elektronik yolla tebligatın zorunlu bir sebeple yapılamaması hâlinde Tebligat Kanunu'nda belirtilen diğer usullerle tebligat yapılacağı düzenlenmiştir. Aynı maddenin son fıkrasına dayanılarak hazırlanan Elektronik Tebligat Yönetmeliğinin 5/f maddesinde de tebligatın elektronik yolla yapılması zorunlu olanlar arasında Kanunla kurulanlar da dâhil olmak üzere tüm özel hukuk tüzel kişileri gösterilmiş ve aynı Yönetmeliğin 16. maddesinde Kanun'un 7/a maddesindeki düzenlemeyle paralel şekilde elektronik yolla tebligatın zorunlu bir sebeple yapılamaması hâlinde Tebligat Kanunu'nda belirtilen diğer usullerle tebligat yapılacağı düzenlenmiştir.

5. Bu hükümlerden anlaşılacağı üzere elektronik tebligat adresi bulunan muhataplara elektronik tebligat adresi aldıktan sonra klasik yolla tebligat yapılamayacağından doğrudan elektronik yolla tebligat yapılması gerekir. Bu durumun istisnası elektronik tebligatın zorunlu sebeple yapılamaması hâlidir. Muhatabın, elektronik tebliğ adresi bulunmuyorsa ya da zorunlu bir sebepten ötürü elektronik yolla tebligat yapılamıyorsa tebligat kural olarak TK'nın 10. maddesine göre PTT aracılığıyla fiziki ortamda yapılır. Bununla birlikte elektronik tebligatın yapılamamasının neden olan "zorunlu sebeplerin" neler olduğunu kanun koyucu açıklamamıştır (Nesibe Kurt Konca, Medenî Usûl ve İcra-İflâs Hukuku Açısından Elektronik Tebligat, Ankara, 2024, s. 88).

6. Tebligatın çıkarılacağı tarihte altyapının zarar görmesi sebebiyle UETS'nin çalışmaması veya muhatabın başvurusu üzerine elektronik tebligat adresinin kapatılmış olması gibi sebeplerin varlığı hâlinde elektronik tebligatı imkânsız kılan bir durumun varlığı kabul edilebilir. Bu gibi hâllerde muhataba ait olan herhangi bir elektronik adrese elektronik tebligat mesajı gönderilmemelidir. Buna rağmen tebligat evrakı elektronik yolla (mesela UYAP üzerinden) gönderilirse tebligat işleminin yokluğu söz konusu olur. Zira başka bir sistem veya UETS'ye kayıtlı olmayan bir elektronik adres Tebligat Kanunu anlamında belgeleme işlevini haiz değildir. Bu yüzden TK'nın 7/a maddesinin 3. fıkrasında ve yine Elektronik Tebligat Yönetmeliğinin 16. maddesinde açıkça ifade edildiği üzere elektronik tebligat yapılamıyorsa Tebligat Kanunu hükümlerinde öngörülmüş diğer klasik usullere göre tebligat yapılmalıdır (Taner Emre Yardımcı, Yeni Elektronik Tebligat Yönetmeliği Çerçevesinde Elektronik Tebligat, Ankara Barosu Dergisi, 2019/3, s. 12).

7. Tüm bu açıklamalar karşısında ticaret şirketleri TK'nın 7/a maddesine göre kendisine elektronik tebligat yapılması zorunlu olan özel hukuk tüzel kişilerinden ise de tebligatın yapılacağı tarihte elektronik tebligat adresinin bulunmaması veya kendisi için oluşturulan adresin aktivasyon işlemi yapılarak kullanıma açılmamış olması durumunda, elektronik tebligat yapılması mümkün olmadığından TK'nın 7/a maddesinin 3. fıkrası ve yine Elektronik Tebligat Yönetmeliğinin 16. maddesinde açıkça ifade edildiği üzere bu "zorunlu sebep"ten dolayı Tebligat Kanunu'nda öngörülen diğer klasik usullere göre tebligat yapılması gereği açıktır. Bu durumda limited şirketlere karşı elektronik tebligat yapılamadığı durumlarda ancak klasik usul olan posta yoluyla tebligat yapılabilir. Nitekim bu hususlar Hukuk Genel Kurulunun 12.03.2025 tarihli ve 2023/10-455 Esas, 2025/123 Karar sayılı kararında da benimsenmiştir.

8. Bu aşamada belirtmek gerekir ki TK'nın 35/1. maddesi gerçek kişi muhatap ile ilgili olup eski adrese tebliğ yapılabilme şartları aynı maddenin 2. ve 3. fıkralarda gösterilmiştir. TK'nın 35/4. maddesi ise tüzel kişi muhatap ile ilgili olup "Daha önce tebligat yapılmamış olsa bile, tüzel kişiler bakımından resmî kayıtlardaki adresleri esas alınır ve bu madde hükümleri uygulanır" hükmünü içermektedir. Bu hükmeye göre daha önce tebligat yapılmamış olsa bile tüzel kişinin yeni adresini kayıtlı olduğu sicile bildirmemesi hâlinde sicilde yazılı olan adresine aynı maddenin 2. ve 3. fıkralarına tebligat göre yapılabilir.

9. Tebligat Kanunu'nun 35. maddesinde yapılan değişikliğin gerekçesinde; "...maddenin dördüncü fıkrası tüzel kişiler bakımından özel ve açık bir düzenleme getirmektedir. Tüzel kişilerin adreslerinin, bir sicil veya resmî kayıta belirli olması sebebiyle meçhul olması düşünülemez. Bu çerçevede daha önce kendilerine tebligat yapılmamış olsa bile, tüzel kişiler bakımından resmî kayıtlardaki adreslerinin esas alınacağı ve bu madde hükümlerinin uygulanacağı açıkça düzenlenmiştir..." açıklamasına yer verilmiştir.

10. Diğer taraftan Yönetmeliğin 57/4. maddesi "Daha önce tebligat yapılmamış olsa bile, tüzel kişiler bakımından ana statü, sicil, tüzük ve kuruluş senedi gibi resmî kayıtlardaki adresleri esas alınır ve bu madde hükümleri uygulanır" hükmünü içermektedir.

11. Bu düzenlemelere göre tüzel kişi muhatap yeni adresini kayıtlı olduğu resmî sicile bildirmemiş ise resmî sicildeki adresi bilinen adres olarak kabul edileceği için TK'nın 10/1. maddesi uyarınca tebligat bu adrese çıkarılacak, ancak adres değişmiş olduğu için tebliğ evrakı tebliğ edilemeden iade edilecektir. Bu durumda tebliğ evrakının tebliğ edilemediği tüzel kişinin resmî sicildeki adresi TK'nın 35. maddesinin 4. fıkrasının açık hükmü gereği esas alınarak aynı maddenin 2. fıkrasına göre tebliğ olunacak evrakın bir nüshası eski adrese ait binanın kapısına asılır ve kapıya asılma tarihi tebliğ tarihi sayılır. Bundan sonra eski adrese aynı maddenin 3. fıkrasına göre çıkarılan tebligatlar muhataba yapılmış sayılır.

12. Bu açıklamalardan anlaşılabacağı üzere ticaret şirketine çıkarılıp bila tebliğ dönen tebligattaki adresin ticaret sicilinde kayıtlı adresi olduğunun anlaşılması ve ticaret şirketinin bu adresini değiştirmemesi, yeni adresini ticaret siciline tescil ve ilan ettirmediği takdirde TK'nın 35'nin 4. fıkrası uyarınca aynı maddenin 2 ve 3. fıkra hükümleri uygulanarak ticaret sicilindeki adrese yapılan tebligat usulüne uygun olacaktır (Timuçin Muşul, Tebligat Hukuku, Ankara, 2018, s. 228-232).

13. Yeri gelmişken belirtmek gerekir ki Yönetmeliğin 30. maddesi tebliğ memuruna ilgilinin neden adreste bulunmadığını "tahkik etme" görevini yüklemiş olup muhatapın adreste bulunmaması hâlinde bunun nedeninin araştırılması ve tevziat (dağıtım) saatinden sonra adrese dönüp dönmeyeceğinin tespit edilmesi ancak gerçek kişi muhatap bakımından söz konusu olabilir (Muşul, s. 540-541). Nitekim bu husus Hukuk Genel Kurulunun 08.02.2023 tarihli ve 2021/12-994 Esas, 2023/48 Karar sayılı kararında da vurgulanmıştır.

14. Tebligat Kanunu ve Yönetmelik, tebliğ belgesindeki işlemin aksinin iddia edilmesi hâlinde bunun tahkik şeklini ve yöntemini göstermemiştir. Mahkemece, her somut olayın özelliği, oluş şekli, gerçekleşen maddi olgular en küçük ayrıntılarına kadar göz önünde bulundurularak iddia tahkik edilmelidir. Hukuk Genel Kurulunun 30.04.2025 tarihli ve 2024/12-728 Esas, 2025/261 Karar; 10.03.2022 tarihli ve 2018/12-178 Esas, 2022/301 Karar ile 26.02.2019 tarihli ve 2017/12-765 Esas, 2019/216 Karar sayılı kararlarında da benimsendiği üzere tebligat parçasında yazılı olan hususun aksi her türlü delille ispatlanabilir.

15. Tebligat Kanunu'nun "Usulüne aykırı tebliğin hükmü" başlıklı 32. maddesi uyarınca tebliğ usulüne aykırı yapılmış olsa bile, muhatabı tebliğe muttali olmuş ise muteber sayılır. Usulsüz tebligatın muhatabın öğrenmesiyle geçerli hâle gelebilmesi için tebligatın yasal muhatap adına çıkarılması, ancak tebliğ işleminin kanun ve yönetmelikte öngörülen şekilde yapılmaması gerekmektedir. Tebliğ usulsüz ise muhatabın her ne şekilde olursa olsun tebliğ evrakını veya davetiyeyi alması ya da bunların içeriğini öğrenmesi ile tebligatı öğrenmiş sayılır ve usulsüz tebliğ geçerli hâle gelir (Muşul, s. 562, 573).

16. Somut olayda ise, alacaklı vekili tarafından başlatılan kambiyo senetlerine özgü haciz yoluyla takipte ödeme emri borçlu şirketin ticaret sicilinde kayıtlı "[..... - belgede karartılmış/gizlenmiş bilgi .....] Tepebaşı/Eskişehir" adresine çıkarılmış ve "Muhatabın adresine gidildi. Muhatap adreste tanınmıyor. Mahalle muhtarında muhatabın isim kaydına rastlanmadı" şerhiyle 27.10.2022 tarihinde bila tebliğ iade edilmiş, borçlu şirketin ticaret sicilinde kayıtlı aynı adresine TK'nın 35. maddesine göre 02.11.2022 tarihinde tebliğ edilmiştir.

17. Öncelikle belirtmek gerekir ki TK'nın 7/a maddesi gereğince özel hukuk tüzel kişisi olan şikâyetçi borçlu şirkete ödeme emri tebligatının elektronik yolla yapılması zorunlu ise de dosya içeriğine göre borçlu şirketin elektronik tebligat adresinin bulunmadığı, bu nedenle ticaret sicilinde kayıtlı adresine klasik usul olan posta yoluyla tebligat çıkarıldığı anlaşılmaktadır.

18. Tüzel kişilerin adreslerinin bir sicil veya resmî kayıta belirli olması sebebiyle meçhul olması düşünülemez. Muhatap ticaret şirketi, ticaret sicilindeki adresini değiştirdiği hâlde yeni adresini ticaret siciline bildirmemişse ticaret sicilinde kayıtlı bulunan mevcut adresi nedeniyle adresi meçhul sayılamaz. TK'nın 35/4. ve Yönetmeliğin 57/4. maddeleri "daha önce kendilerine tebligat yapılmamış olsa bile" hükmünü içermekte olup ticaret sicilinde kayıtlı adrese çıkarılan tebligatın hangi sebeple bila tebliğ iade edilmesi gerektiğine ilişkin bir hüküm bulunmamaktadır. Muhatap ticaret şirketinin ticaret sicilindeki adresine TK'nın 35/4. uyarınca tebligat yapılabilmesi için bu adrese daha önce çıkartılan tebliğin yapılamayıp iade edilmiş (bila tebliğ dönmüş) olması yeterlidir. Aksinin kabulü muhatap ticaret şirketine TK'nın 35. maddesine göre tebliğ yapılmasını imkânsız kılar.

19. O hâlde borçlu şirketin ticaret sicilinde kayıtlı adresine çıkarılan tebligatın bila tebliğ iade edilmesi üzerine aynı adrese çıkarılan ödeme emri tebliği TK'nın 35. maddesinin 4. fıkrası gereğince aynı maddenin 2 ve 3. fıkra hükümleri uyarınca usulüne uygundur.

20. Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında; muhatap tüzel kişinin adresi ticaret sicilinde kayıtlı olduğundan tanınmamasının söz konusu olamayacağı, dolayısıyla tanınmıyor şerhiyle bila tebliğ iade edilen tebligatın usulsüz olup TK'nın 35. maddesine göre tebligat yapılamayacağından direnme kararının bozulması gerektiği ileri sürülmüş ise de bu görüş Kurul Çoğunluğu tarafından benimsenmemiştir.

21. Hâl böyle olunca, Bölge Adliye Mahkemesince borçlu şirkete yapılan ödeme emri tebliğ işleminin usulüne uygun olduğuna dair verilen direnme kararı usul ve yasaya uygun olup onanması gerekir.

## **VI. KARAR**

Açıklanan sebeplerle;

I- A bendinde (§1-3) gösterilen gerekçeyle alacaklı vekili yönünden temyiz isteminin hukuki yarar yokluğu nedeniyle oy birliğiyle REDDİNE,

İstek hâlinde temyiz peşin harcının yatırana geri verilmesine,

II- B bendinde (§ 1-21) gösterilen gerekçeyle borçlu vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile direnme kararının oy çokluğuyla ONANMASINA,

Harç peşin alındığından harç alınmasına yer olmadığına,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

**18.06.2026 tarihinde kesin olarak karar verildi.**

*Bu belge 5070 sayılı Yasa hükümlerine göre elektronik olarak imzalanmıştır.*